

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายบ้านหว้ายยาง – บ้านโคกกลาง – บ้านภูฮัง – บ้านหนองแซง – อำเภอท่าคันโท ตอนบ้ำนภูฮง - บ้านหนองแซง - อำเภอท่าคันโท

W.A. bock bock

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มพระบรม ราชโองการโปรคเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางห**ลวงที่**จะสร้างทางห**ลว**ง จ**ังหว**ัด สายบ้านหว้ายยาง — บ้านโคกกลาง — บ้านภูฮัง — บ้านหนองแซง - อำเภอท่าคันโท ตอนบ้านภูฮัง - บ้านหนองแซง - อำเภอท่าคันโท ใน ท้องที่อำเภอหนองกุงศรี และอำเภอท่ากันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยและข้อ ๗๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาจืนไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายบ้านห้วยยาง – บ้านโลกกลาง – บ้านภูฮัง – บ้านหนองแซง – อำเภอท่าคันโท ตอนบ้านภูฮัง – บ้าน หนองแซง – อำเภอท่าคันโท พ.ศ. ๒๕๒๔"

มาตรา 🖢 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายบ้าน ห้วยยาง – บ้านโคกกลาง – บ้านภูฮัง – บ้านหนองแซง – อำเภอท่า คันโท ตอนบ้านภูฮัง – บ้านหนองแซง – อำเภอท่า คันโท อยู่ใน ท้องที่ อำเภอ หนองกุงสรี และอำเภอท่า คันโท จังหวัดกาพสินธุ์ มีส่วนกว้างของแนว ทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดิกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตริว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผ**ู้รับสนองพระบรมราช**โองการ

พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์
ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายบ้านห้วยยาง - บ้านโดกกลาง - บ้านภูฮัง บ้านหนองแซง - อำเภอท่าคันโท ตอนบ้านภูฮัง - บ้านหนองแซง - อำเภอท่าคันโท
ในท้องที่อำเภอหนองกุงศรี และอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาพสินธุ์ ซึ่งได้กระทำ
การสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อน
ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้